

200703464/1.

Datum uitspraak: 12 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/16051 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 3 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

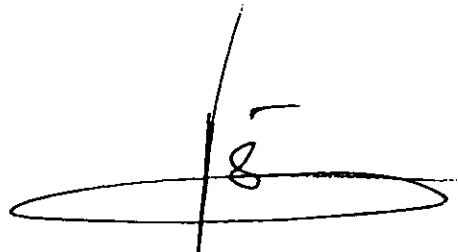
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

395

Verzonden: 12 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres Postbus 90163
5200MS 's-Hertogenbosch

Regio Brabant Noord
Korpsonderdeel 21 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door WCM van Beijouw
Telefoon 0413-323185
Fax 0413-323155
V-nummer / Zaak / Zaak - 05/04/2007
Datum 05/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Brabant Noord	
INDIS	
IND	
ontvangst- datum	6 APR 2007
dossier-	0104-06-0110
Invoer- registratie	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Wilhelmus Cornelis Maria van Beijouw, brigadier van het regionaal politiekorps Brabant Noord, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Veghel
Datum : 05/04/2007
Tijd : 20:15 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 5. Apr. 2007 22:26 Nr. 7243

ONTVANGEN 20-04-2007 16:12

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 004

namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
WCM van der Wal

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 8736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/16051
V-nummer:

Inzake: , eiser,
gemachtigde mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. M.L. van Riel.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Chinese nationaliteit te bezitten.

2 Op 13 april 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 5 april 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 26 april 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig G.S. Nie, tolk Mandarijn.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Gemachtigde van eiser heeft aangevoerd dat er geen zicht op uitzetting bestaat. Hiertoe heeft eisers gemachtigde verwezen naar de uitspraken van deze rechtbank met betrekking tot de afgifte van laissez-passers door de Chinese autoriteiten. Ten aanzien van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2007 (LJN: BA 3690) heeft eisers gemachtigde verwezen naar rechtsoverweging 2.1.2 waarin de Afdeling overweegt dat de vreemdeling, haar persoonlijk treffende, concrete feiten en omstandigheden dient te stellen op grond waarvan de staatssecretaris het op voorhand uitgesloten moet achten dat er binnen een redelijke termijn geen laissez-passers zal worden afgegeven. Eisers gemachtigde heeft de volgende omstandigheden gesteld op grond waarvan moet worden aangenomen dat geen zicht op uitzetting bestaat. Eiser woont al zeer lang in Nederland, terwijl de Chinese huishoudregistraties (Huco-nummers) eens in de twee of vijf jaar worden geschoond. Eisers gemachtigde heeft gesteld dit desgevraagd met videobeelden van een bezoek van gemachtigde aan China te kunnen onderbouwen. Eveneens heeft eiser in Nederland asiel aangevraagd en valt eiser mogelijk onder de generaal pardonregeling. Daarnaast heeft eiser een hoog bedrag moeten betalen om naar Nederland te kunnen komen. Vanwege gezichtsverlies zullen familie en bekenden in China

AWB 07/16051

2

doen alsof ze hem niet kennen. Gelet op het voorgaande zal het niet lukken om eiser te traceren. Traceren is slechts mogelijk als eiser zou beschikken over een identiteitsdocument. Nu eiser niet beschikt over een identiteitsbewijs, alsmede gelet op eisers bovengenoemde persoonlijke situatie, bestaat er geen zicht op uitzetting. Bovendien dient de rechtbank in haar overweging mee te nemen dat verweerder geen onderzoek doet naar de factoren die een rol spelen bij de afgifte van laissez-passers door de Chinese autoriteiten. Tot slot heeft eisers gemachtigde gevraagd om het opleggen van een lichter middel.

3 Namens verweerder is aangevoerd dat zicht op uitzetting bestaat. Hiertoe heeft verweerder verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 april 2007 (LJN: BA 3690). Ten aanzien van eisers persoonlijke feiten en omstandigheden heeft verweerder aangevoerd dat deze door eiser onvoldoende zijn onderbouwd. In verweerdens systemen is niet terug te vinden dat eiser een asielaanvraag heeft gedaan. Gelet hierop zal eiser niet onder de generaal pardonregeling vallen. Dat eens in de twee of eens in de vijf jaar de Chinese huishoudregistratie wordt geschoond, is bij verweerder niet bekend. Verweerder dient ten aanzien hiervan uit te gaan van de ambtsberichten. Het is aan de Chinese autoriteiten om te bepalen of eiser mogelijk kan worden getraceerd. Met name heeft verweerder verwezen naar rechtsoverweging 2.1.2 van eerder genoemde uitspraak van de Afdeling waarin onder meer wordt overwogen dat 'de enkele omstandigheid dat de Chinese autoriteiten slechts in een gering aantal gevallen reisdocumenten verstrekken, [...], op zichzelf niet betekent dat bij voorbaat moet worden aangenomen dat die autoriteiten ook niet bereid zijn een reisdocument te verstrekken indien de desbetreffende vreemdeling volledige en juiste informatie verstrekt en het door hen te verrichten onderzoek niet frustreert.' Nu er door de Chinese autoriteiten reisdocumenten zijn verstrekt, is het niet uit te sluiten dat ook ten aanzien van eiser een reisdocument zal worden verstrekt. Het ligt op de weg van eiser om actief en volledig mee te werken aan het onderzoek ter fine van uitzetting en zoveel mogelijk informatie te verstrekken over zijn persoonsgegevens. Bovendien is het de rechtsplicht van eiser om te proberen om zelf aan reisdocumenten te komen. Tevens heeft verweerder er in dit verband op gewezen dat sinds twee jaar de vrijwillige terugkeer via de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) is toegenomen.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Niet is betwist dat de maatregelen van staandehouding en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn toegepast.

4.2 Niet is betwist dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

4.3.1 De rechtbank is op grond van het verhandelde ter zitting en de voortgangsrapportage van 11 april 2007 van oordeel dat voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren. In de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam, van 15 maart 2007 (AWB 07/8459), is vastgesteld dat in 2006 -ten opzichte van een lopend aantal van 1304 aanvragen om een laissez-passer- 37 laissez-passers zijn verstrekt. Tevens is in die uitspraak vastgesteld dat in 12 van die 37 zaken een identiteitsdocument, dan wel een kopie daarvan voorhanden was en dat in 2 van die 37

AWB 07/16051

3

zaken al eerder een laissez-passer was afgegeven. Tot slot is in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 30 maart 2007 (AWB 07/10732) vastgesteld dat vanaf 1 januari 2007 tot 19 maart 2007 bij de Chinese autoriteiten 253 aanvragen om een laissez-passer zijn ingediend en dat in diezelfde periode 7 laissez-passers zijn verstrekt. Gelet op deze getalsverhoudingen en hetgeen de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hieromtrent in haar uitspraak van 16 april 2007 (LJN: BA 3690) heeft overwogen, kan niet worden gezegd dat geen zicht op uitzetting bestaat indien (een kopie van) een identiteitsdocument voorhanden is.

4.3.2 Echter, niet aannemelijk is gemaakt dat vanaf 1 januari 2006 tot op heden laissez-passers zijn verstrekt in zaken waarin geen (kopie van) een identiteitsdocument voorhanden was dan wel eerder een laissez-passer is verstrekt. Naar het oordeel van de rechtbank ontbreekt in die zaken reëel zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn.

4.3.3 Vorenstaande laat onverlet dat het op de weg van de vreemdeling ligt, op wie de plicht rust Nederland te verlaten, zorg te dragen dat hij in het bezit komt van (een kopie) van een document waarmee zijn identiteit en nationaliteit kan worden vastgesteld. Zolang de vreemdeling niet kan aantonen dat hij voldoende pogingen heeft ondernomen om een dergelijk document te verkrijgen, blijft in beginsel het zicht op uitzetting bestaan.

4.3.4 In de onderhavige zaak heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank niet aangetoond dat hij voldoende pogingen heeft gedaan als hiervoor bedoeld. Niet is gebleken dat eiser contact heeft opgenomen met de Chinese autoriteiten. Eveneens is niet gebleken dat eiser contact heeft opgenomen met de IOM of met familie dan wel vrienden in zijn land van herkomst. Geconcludeerd dient derhalve te worden dat reëel zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat. De door eiser geschetste persoonlijke omstandigheden doen aan het voorgaande niet af. Dat eiser onder de generaal pardonregeling zou vallen, is door hem in onvoldoende mate onderbouwd.

4.4 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.5 Het beroep is ongegrond.

4.6 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.7 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/16051

4

III Beslissing

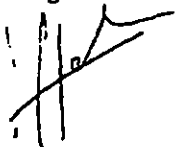
De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. E.A. Poppe-Gielesen, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 3 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. M. Hoebergen, griffier.

De griffier:

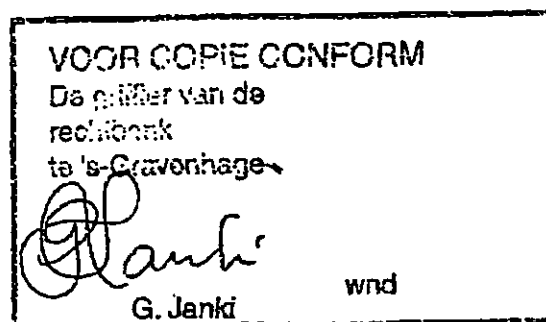

De rechter:

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 11 MEI 2007

Collet International Lawyers & Associates

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2968 B	16 MEI 2007
ZAAKNR. 200703969	
AAN: VS	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Fax: +31 70 365 13 80

Your ref.:
Our ref.: D072710620413 MC/MC
Concerning: / Vb
Telnr.: 010 - 2707909
Faxnr.: 010 - 2707900
Email: collet@colletinternational.com

Name: mr. M.A. Collet
Position: lawyer

Rotterdam, 16 mei 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,
Geacht College,

Tot mij wendde zich de heer _____ geboortedatum _____ Vnr. _____, van Chinese nationaliteit, met het verzoek zijn belangen te willen behartigen.

Cliënt (hierna ook te noemen _____) heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in zijn vreemdelingrechtelijke procedure alle verelst geachte maatregelen te nemen. Cliënt verblijft thans te verblijfplaats, maar kiest woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB Rotterdam.

Cliënt kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, d.d. 3 mei 2007 (bijlage), verzonden op 11 mei 2007, vandaar dat hij tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam van 3 mei 2007, met het kenmerk AWBnr. 07/16051.

Cliënt en gemachtigde worden graag gehoord om dit appel nader toe te lichten, met name in het licht van Uw eerdere uitspraak van 16 april 2007 wordt dit noodzakelijk geacht, nu U kennelijk niet over alle feiten lijkt te beschikken.

letter of 5/16/2007, page 2/5
your ref.:
our ref.: D072710620413 MC/MC

Grievens

1. Grief 1: onjuiste feitenvaststelling

In r.o. 4.3.4 concludeert de Rechtbank dat onvoldoende heeft gedaan om zelf aan documenten te komen waarmee zijn identiteit kan worden vastgesteld. Ter zitting is uitvoerig beschreven (hierna nog eens kort weergegeven) waarom daartoe niet in staat is. heeft geen vrienden of familie meer met wie hij in China contact kan opnemen. Dit is echter wel cruciaal omdat in China juist een sociaal netwerk essentieel is om iets gedaan te krijgen.

Verder is ter zitting aangegeven dat het IOM niets kan verrichten als het gaat om het verkrijgen van documenten. Het IOM kan enkel de terugreis bemiddelen als er reispapieren zijn. Een bezoek aan de Chinese Ambassade leidt tot niets als niet minstens een document kan worden getoond waaruit blijkt dat iemand uit (mainland) China afkomstig is. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een oud en/of verlopen paspoort, identiteitskaart of zelfs hukouboekje.

heeft niets van dit alles. Een bezoek aan de ambassade zou derhalve behalve een mogelijke botte bejegening niets opleveren. Dat deze stappen in het terugkeerbeleid van verweerder zijn opgenomen, is in deze casus en deze setting een perfect voorbeeld van het kastje naar de muur verhaal. Een meest zinloze exercitie, een verspilling van middelen, tijd en energie. Het leidt bij alle betrokken partijen tot ergernis, niet in de minste plaats bij de Chinese autoriteiten.

De enige methode die nu af en toe nog wel eens tot succes kan leiden, meestal in twee tot vier weken, is een onderzoek ter plaatse, in China, aan de hand van de door cliënt verstrekte informatie. Dan kan lokaal een door ons ingeschakelde advocaat het hukouregister raadplegen om te kijken of die gegevens voorkomen. Heeft iemand ooit een ID-card aangevraagd, dan is dat ook te achterhalen. Dit alles tenzij die persoon al te lang weg is, zoals hier het geval is. Men schoont de hukou registers periodiek om de drie tot vijf jaar. Een minimaal vereiste voor controle ter plaatse is verder wel dat de vreemdeling een volledige adressaanduiding geeft. In China komen daarbij wel een tweetal complicaties.

Ten eerste is de geografische indeling relatief gecompliceerd, er is wel een postcode, maar die is vaak (nog) niet bekend bij de mensen die er wonen en betreft (net als in België) een zeer groot gebied. Er zijn veel onderverdelingen waarmee rekening moet worden gehouden. Enkel de dorpsnaam is meestal niet genoeg. Een aanduiding van de drie niveaus tussen gemeente en provincie zijn nagenoeg onontbeerlijk, behalve als het gaat om de echt grote steden en het geen dorpje betreft dat in een stadsgebied ligt. De meeste Chinezen van het platteland kennen echter vaak niet meer dan de dorpsnaam en de gemeentenaam. Soms kennen ze nog wel één of enkele grote steden in de buurt, maar dat is al vaak onvoldoende om een dorp te traceren. Het onderwijsniveau op het platteland is nog steeds niet voldoende om te garanderen dat eenieder dat soort voor ons triviale gegevens kent. Het is ook niet voor niets dat binnen China neer gekeken wordt op de plattelandsbevolking, als zijnde achterlijk en onderontwikkeld. Waarom zouden wij dan meer mogen verwachten? Dat is onrealistisch!

letter of 5/16/2007, page 3/5
your ref.:
our ref.: D072710620413 MC/MC

Ten tweede, als een Chinees dan al wel weet waar hij vandaan komt, maar simpelweg die waarheid niet wil vertellen, omdat hij dan zijn gezicht kwijt raakt, kan dat er ook niet uit geperst worden door die persoon in bewaring te zetten.

Mogelijk dat bij het in bewaring zetten en een fouillering de eventueel in bezit van die cliënt zijnde stukken alsnog worden aangetroffen, of bij een huiszoeking die eventuele stukken gevonden kunnen worden, en heel misschien dat iemand getroffen wordt die meteen wel zijn gegevens kan (doen) verstrekken, maar in de regel zal als die Initiële opties niets opleveren er ook in de navolgende periode niets meer worden aangetroffen of verkregen dat tot een resultaat kan leiden. In ieder geval zal dat niet kunnen met de huidige praktijk die wordt toegepast door de verweerder, zijnde IND, de VD en de KMAR.

Een groot deel van deze mensen heeft kapitalen betaald om naar Nederland te komen. Een groot deel van dat geld is opgebracht met leningen die schulden achterlaten in letterlijke en figuurlijke zin. Een met hangende pootjes aankloppen bij die mensen is echt geen optie, zeker niet voor Chinezen. Nog los van de vraag of de persoon zelf daar uiteindelijk toe bereid zou zijn die vernedering te ondergaan, de vraag die ook gesteld moet worden is of de gevangen vreemdeling bereid is het gezicht van de achtergebleven persoon of personen te schaden door hem te confronteren met een dergelijk verzoek. Degene die de lening heeft verstrekt, gaat immers ook af als blijkt dat die lening nergens toe heeft geleid.

Het is in China "not done" om iemand anders te confronteren, laat staan gezichtsverlies te bezorgen. Men pleegt nog liever zelfmoord, mijn zal in stilte leiden en de ontstane situatie als eigen verantwoordelijkheid zien. Men zal het probleem niet willen verleggen. Daardoor zal een Chinees de facto vast blijven zitten tot verweerder het welletjes vindt. Verweerder moet uit de praktijk weten dat zulks het geval is. Dit is dan ook als onredelijk beleid te duiden.

Ook al heeft de vreemdeling er zelf voor gekozen om niets te zeggen en zo de bewaring in ogen van verweerder te rechtvaardigen, dit is in strijd met de bedoelingen van de wetgever, ook al heeft een aantal parlementsleden dat zo wel betoogd, het was uiteindelijk niet de bedoeling om zonder strafbaar feit of zonder zicht op uitzetting te komen tot vrijheidsontneming van alle illegaal in Nederland verblijvende vreemdelingen. Er is uitdrukkelijk gekozen voor het argument dat er zicht op uitzetting moet zijn.

Door dat zicht op uitzetting nu dusdanig ruim te interpreteren dat er geen enkel objectieve maatstaf meer voor is, blijft er hooguit nog een beperking in tijd, waarbij de duur gaat opwegen tegen dat door verweerder gekoesterde belang. Zonder een objectieve maatstaf, wat zicht op uitzetting is, is er echter geen enkele grens meer om een niet tot Nederland toegelaten vreemdeling, zonder verdere criteria onbeperkt van zijn vrijheid te beroven.

Het is begrijpelijk dat verweerder dient te voorkomen dat iemand enkel door zijn of haar wil de uitzetting kan frustreren en zo via een omweg de bewaring kan tegenhouden, maar omgekeerd de bewaring hanteren om de vreemdeling te dwingen is net zo laakbaar, zelfs voor korte termijn, maar zeker indien die bewaring uiteindelijk maanden of jaren kan gaan duren.

letter of 5/16/2007, page 4/5
your ref.:
our ref.: D072710620413 MC/MC

Deze discussie heeft zich in de Tweede Kamer afgespeeld en niet voor niets is gekozen om een criterium, zicht op uitzetting, te hanteren. Onbeperkte vrijheidsberoving vond men gewoon te ver gaan. Nu er verder geen criterium is uitgewerkt voor "zicht op uitzetting" kan en mag men alleen objectieve criteria hanteren. Dat is geen kwestie van mening, dat is een kwestie van feiten. Cijfermateriaal wijst uit dat er geen Chinezen zonder papieren worden uitgezet. Cijfermateriaal wijst uit dat geen enkele Chinees die niet meewerkt wordt uitgezet. Cijfermateriaal wijst uit dat geen enkele Chinees zich in de loop van de tijd zich bij verweerder alsnog bedenkt en ineens wel alle medewerking verleent zodat dit tot uitzetting kan leiden. De feiten maken duidelijk dat er in een situatie als de onderhavige geen zicht op uitzetting bestaat. Nu verweerder niet heeft aangetoond dat er een redelijke kans op (gedwongen) uitzetting bestaat, kan dan ook niet worden gepersisterd in de bewaring.

Er is nu dan ook geen enkel legitiem doel meer dat wordt gediend door deze bewaring en derhalve is de bewaringsmaatregel thans als onrechtmatig aan te merken.

2. Grief 2: onjuiste logica toegepast, r.o. 4.3.2 jo r.o. 4.3.3

Als geconcludeerd wordt dat er geen zicht is op uitzetting, op het moment dat er geen (kopie van) een identiteitsdocument voorhanden is (r.o. 4.3.2), kan het niet zo zijn dat nog wel is voldaan aan de wettelijke vereisten voor vreemdelingenbewaring.

De vreemdelingenbewaring wordt immers opgelegd met het oog op uitzetting en als er geen reëel uitzicht op uitzetting is binnen een redelijke termijn, zoals terecht wordt geconcludeerd in r.o. 4.3.2 dan kan niet anders dan worden geconcludeerd dat uitzetting niet mogelijk is en de bewaring niet toelaatbaar is, in ieder geval niet langer kan worden gecontinueerd.

Indien zoals nu in r.o. 4.3.3 wordt gesteld dat niet is aangetoond dat de vreemdeling voldoende pogingen heeft ondernomen om zelf terug te keren, wordt de bewaring niet meer opgelegd met het doel te komen tot uitzetting, maar het doel de vreemdeling te dwingen iets te doen dat hij anders niet zou hebben gedaan. Er gaat dus een vorm van dwang achter schuil, hetgeen het hellend vlak naar martelen is. Dat laatste is gechargeerd, maar in wezen verschilt gevangenhouding niet van andere vormen van martelen. Het mag dan geen directe fysieke sporen achterlaten, psychisch is er wel het nodige effect.

Daarbij komt dat de vreemdeling niets heeft misdaan. Hij is niet opgesloten voor een strafbaar feit, maar enkel omdat hij niet de juiste papieren heeft. Juist daarom is het zo van belang dat die bewaring slechts en alleen wordt opgelegd om te komen tot uitzetting, ook als die vreemdeling geen medewerking verleend.

Uitgaande van de ontbrekende medewerking van de vreemdeling, wat ook wel eens eufemistisch "frustreren" van de terugkeer wordt genoemd, wordt het zogenaamde verwijtbaarheidskarakter geïntroduceerd, waardoor de schuld bij de vreemdeling wordt gelegd, het eigen schuld dikke bult principe, hetgeen

letter of 5/16/2007, page 5/5
your ref.:
our ref.: D072710620413 MC/MC

echter net zo verwerpelijk is als martelen. Er is in de Tweede Kamer uitvoerig gediscussieerd over dit aspect en ondanks bepaalde geluiden, werd toch besloten dat Nederland wilde blijven behoren tot de moderne democratische naties die de mensenrechten respecteert. Daarom mocht vreemdelingenbewaring alleen worden opgelegd als dat reëel zicht op uitzetting bestaat.

Als uit statistisch bewijs kan worden afgeleid dat vreemdelingen als alleen maar geruime tijd vast zitten en dan weer op straat komen, dient het middel het doel niet meer. Chinezen zonder identiteitsbewijs komen nimmer voor uitzetting in aanmerking. Geen enkele Chinees is nog in het bezit gekomen van een identiteitsbewijs of kopie daarvan als die opgesloten wordt. Verweerder moet uit eigen ervaringsgegevens weten dat Chinezen koppig genoeg zijn om nog liever dood te gaan dan toe te geven dat ze gelogen hebben of wel papieren of contacten hebben. Het "Losing Face" is een zo sterk in die cultuur ingebakken fenomeen, dat de huidige aanpak alleen maar zinloos geweld is. Opsluiten zal nimmer leiden tot de beoogde medewerking. Mede gelet op hetgeen reeds in de eerdere grief is opgemerkt, is er dan ook geen enkele logische verantwoording mogelijk om het middel van bewaring als pressiemiddel in te zetten om aan die o zo nodige (kopie van een) identiteitsbewijs te komen.

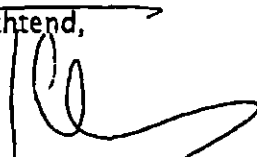
Om die reden had de Rechtbank dan ook nooit mogen komen tot de conclusie dat de bewaring, in ieder geval de voortzetting ervan, wel gerechtvaardigd is. Juist de geschetste persoonlijke omstandigheden deden er in dit geval wel aan af (r.o. 4.3.4). Die wezen er nu juist op dat er voor geen enkele reden is om ooit enige medewerking te verlenen aan het doel van verweerder.

Nu verweerder verder geen enkele mogelijkheid heeft om anderszins tot uitzetting te komen, ontbreekt derhalve een reëel zicht op uitzetting.

Om al deze redenen verzoekt hij u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen en te komen tot opheffing van de (vreemdelingen)bewaring.

Naast dit telefaxbericht wordt dit beroepsschrift met bijlage u ook per gewone post toegestuurd.

Hoogachtend,

M.A. Collet
bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 3 mei 2007